

SVÄVAREN

UFO-CENTER, KARLSKOGA
FÖRENINGENS
ORGAN

DATUM: 1979*11*14

NR 3 / 79

UR INNEHÅLLET:

- * LEDARE
- * UMBRA PENUMBRA
- * TROR DU PÅ HYPNOS?
- * UFO ÖVER FILIP-PINERNA!
- * MYSTISKA LJUSBOLLAR.
- * HEMLIGA SPANSKA UFO-RAPPORTER.
- * DOGONERNA
- * HIMLAFENOMEN ÖVER KARLSKOGA.
- * KLIPPT&SKURET

OMSLAGSBILDEN:

Dogonerna, en folkstam i Västafrika har gamla anor. I deras myter, som har rötter 6-8000 år tillbaka i tiden, berättas att deras förfäder haft besök från en planet i Siriusystemet. De varelser, vilka enl. dogonerna kom till jorden, var fiskvarelser eller amfibier och kallades NOMMER. Bilden här intill visar en dogonteckning föreställande en Nommo. Nommos kom till jorden för att lära människorna allt av vikt. (Läs mera om detta i boken "The Sirius Mystery" eller "Himlavalvets sällsamheter". Se även artikeln i denna tidning.)

UFO-CENTER
KARLSKOGA
c/o Owe E. Lewitzki
Bladvägen 25
0586-376 78
691 00 Karlskoga

UFO-CENTER
KARLSKOGA
c/o Owe E. Lewitzki
Bladvägen 25
0586-376 78
691 00 Karlskoga

UFO-CENTER
KARLSKOGA
c/o Owe E. Lewitzki
Bladvägen 25
0586-376 78
691 00 Karlskoga

LEDARE

Viktigt! Läs detta!

2

Ja då har ni alltså en ny Svävare framför er. Vi på redaktionen hoppas och tror att ni gillar den "nya" tidningen. Det har hänt en hel del sedan förra numret. Vi har här i Karlskoga med omnejd haft en del UFO-fall som verkar vara mycket intressanta, även om de på intet sätt stödjer den extraterristiska hypotesen. Ni kan läsa mera om fallen i detta nummer av SVÄVAREN.

Vår vädjan till läsarna (medlemmarna) om bidrag till tidningen och om aktiviteter på föreningsplan har fått gehör. Vi har fått in en del material i form av artiklar och idéer till sådana. Sedan har Jörgen Stenkvist och Björn Karlsson gjort i ordning en UTSTÄLLNING om SCIENCE FICTION vilken har inplanerats till onsdagen den 21 nov 1979 kl 19,00 på föreningens lokal Sintrams väg 4 och vi väntar oss en total anslutning förståss. Ni får se modeller, planscher, serier samt böcker i ämnet. Alltsammans till tonerna av kända filmteman. Som avslutning har jag lovat visa några SCIENCE FICTION FILMER. Notera detta i er almanacka, så att ni inte missar detta späckade program!

Apropå aktiviteter, så vill jag påminna om att för avslutningskvällen för höstsäsongen -79, så har programmet blivit ändrat. Visningen av de nya NASA-bilderna från sondererna VOYAGER 1 och 2 har vi redan förhandsvisat samt en film om SPACELAB (repris till våren-80). Detta för att vi inte kunde få fatt på någon föredragshållare till den 10 okt 1979 som tidigare var planerat. Nu får vi istället titta på den mycket intressanta bildserien, med ljud, som SAT har gjort i ordning om ämnet FORNTIDA GÅTOR. Den torde emellertid vara minst lika sevärd. Diskussion följer bildprogrammet.

Vi har dragit igång en ny drive för försäljningen av KASSETTERNA "TRACKS FROM SUPERSPACE" och detta har resulterat i åtskilliga beställningar av den mycket populära musiken, samt att även skivförsäljningen fått en ny kick. ALLA NI SOM INTE KÖPT VÅR SKIVA ELLER KASSETT ÄNNU, skynda er nu innan den är slutsåld. Ni kan ju även upplysa era vänner och bekanta att skivan finns. Tänk på att den säkert blir en raritet i skivsamlingar, samt att den ju faktiskt är bra. Och inte bara det, ni stödjer ju insamlingen av pengar till vårt efterlängtade teleskop genom er insatts. Ni måste poängtera detta för dem ni tänker påverka att köpa skivan. Det är ju faktiskt viktigare än själva skivförsäljningen som sådan. Var och en som köper skivan eller kassetten gör ju en betydelsefull insats för UFO-CENTER KARLSKOGA samt för UFO-SVERIGES STÖDFOND, inte minst med tanke på vår ungdoms verksamhet.

Ha det så bra och väl mött i nästa SVÄVARE och fram för allt på nästa föreningsträff.

we

Astronomi:

UMBRA PENUMBRA

1979 var ett intensivt solfläcksår. UFO-CENTER KARLSKOGA har därför under året gjort ett flertal solfläcksobservationer. Vid säsongsavslutningen inför sommaren fick nyblivna medlemmar bl a se hur man kan göra enkla solfläcksobservationer. Här vill jag nu ge samtliga medlemmar en närmare presentation av dessa och andra fenomen i solen och dess verkningar på jorden. Men först en varning:

VARNING! VARNING!

Vad som händer om ni försöker iakta solen direkt genom kikare eller teleskop demonstrerade jag för medlemmarna i Jungfruboda med en tändsticka. Innom bråkdelen av en sekund efter det att svavlet hade hamnat i fokus bakom okularet, där annars ögat hade befunnit sig vid direkt observation, så tändes svavlet. Många av åskådarna rugade tillbaka, "Tänk om det varit mitt öga!"

OMEDELBAR OCH OÅTERKALLELIG BLINDHET PÅ DET ÖGAT HADE BLIVIT DEN RUSKIGA FÖLJDEN. Och tänk om det varit en binokulär kikare, båda ögonen och total blindhet! Gör inte ens ett försök! Använd istället teleskopet som objektiv, projicera bilden av solen på en skärm, ett papper eller dylikt. Då kan ni observera solfläckarna utan risk.

"Redan de gamla grekerna....!" - Ja faktiskt är det så. Solfläckarna omnämns redan i gamla grekiska skrifter. Men sedan föll den kunskapen, som så många andra, i glömska och återupptäcktes först i början av 1600-talet då man hade tillgång till Galileis "astronomiska" kikare. Men vetenskapen på den tiden hade mycket svårt att acceptera solen med fläckar. Man ansåg nämligen att solen var det perfekta klotet.

Först på 1700-talet kom man på idén att regelbundet registrera solfläckarna, och så småningom kom man underfund med att solfläckantalet växlade. Man kunde senare konstatera att solfläckarna hade en 11-års cykel. Ca vart 11:e år hade man solfläcksmaximum med många fläckar. Medan man vid minimum ibland inte kunde iakta några fläckar alls under flera veckor. Antalet solfläckar vid varje solfläckmaximum kan variera kraftigt och det hittills kraftigaste maximum sedan 1700-talet registrerades 1957.

11-ÅRS CYKEL

Även 11-årscykeln kan variera och är egentligen bara ett genomsnittsvärde. Mellan 7 och 17 år har registrerats. F n är genomsnittsvärdet 10,4 år och så har det varit de senaste 50 åren. Enligt dessa beräkningar borde vi någon gång under 1979 eller i början av 1980 ha nått maximum. Detta faktum gör solen intressant att studera även för amatörastronomer.

RYMDFÄRDER GER SVAR

Vad är då solfläckar? Ja kortfattat kan man beskriva dem så här, men då ska man veta att man först på senare tid har kommit deras rätta natur på spåren. Detta mycket tack vare rymdfärderna. Men först litet om deras karakteristiska drag.

Den mörka fläcken, som ser ut som hål i solen, kallas UMBRA. De gråa partier som omger umbra kallas PENUMBRA. Att fläckarna är svarta beror på kontrastverkan. De är nämligen kallare än den omgivande sol-"ytan" vilken är ca 6000°C och kallas för fotosfären. Om man kunde plocka ut en sådan fläck i rymden utanför solen skulle den lysa lika intensivt som en motsvarande bit av fotosfären.

Fläckarna uppträder ofta i grupper och då ofta två större i par samt många mindre s k porer omkring och i närheten av dessa. Förr trodde man att solfläckarna var virvelbildningar men numera vet man att de är gigantiska magnetiska urladdningar. Det är nämligen så att gasklotet solen, vår centralstjärna, har s k differentiell rotation. D v s den roterar snabbare vid ekvatorn än vid polerna. Det tar 26 dygn för ett varv vid solekvatorn medan polregionerna gör ett varv på 37 dygn. Då jorden rör sig själv runt solen ser det ut som om solen gör ett varv på 28 dygn vid ekvatorn och på 41 dygn vid solens polregioner. Detta kallas synodiska perioder.

EN ENORMT STOR "DYNAMO"

Då gasen i solen har hög elektrisk ledningsförmåga en bit under fotosfären blir de magnetiska fältlinjerna s a s "infrusna". Solen fungerar som en enormt stor dynamo. Den differentiella rotationen förvränger emellertid dessa magnetiska fältlinjer och vindar upp dem nära ekvatorn, ungefär som på ett garnnysta. Om man tänker sig att man har en elektriskt ledande tråd med magnetflöde. Man vikar den på mitten och lindar upp den på ett klot med början, den vikta öglan, i klotets ekvatorialplan och ändarna vid polerna. Då har man en grov modell av händelseförloppet, även om den ändå inte kan ge en verklig bild. Magnetflödet går då från ena polen i spiral mot solekvatorn på ena halvklotet för att sedan vända där och gå i spiral ut mot polen

på andra halvklotet. Den fortsatta differentiella rotationen skruvar eller lindar upp fältlinjerna tätare och tätare in mot solekvatorn som hela tiden roterar snabbare än polerna. Detta ökar magnetfältets styrka mer och mer för att slutligen kollapsa och kasta om sin polaritet. Detta tar ca 11 år och därefter flyter magnetfältet i motsatt riktning för att på nytt lindas upp allt tätare och återigen kollapsa. 22 år behöver alltså solen för att återfå sin ursprungliga polaritet.

Solfläckarna då? Ja de är magnetiska fältlinjer som "poppar" upp ur fotosfären på den alltmer stegrade fältstyrkan och då ger sig till känna som mörka fläckar på solytan. De ofta i par förekommande solfläcksgrupperna uppvisar olika polaritet. Vid en viss fältlinjepolaritet kan plus-fläck gå före minus-fläck på norra halvklotet nära ekvatorn för att vara tvärs om på södra halvklotet där minus-fläck går före plus-fläck. Medan förhållandet blir det motsatta efter polaritetsomkastningen efter 11 årscykeln och kollapsen.

VANDRING MOT SOLEKVATORN

Intressant är att fläckarna uppträder vid 40°N och 40°S sol-latitud vid cykelns början för att under cykelns gång vandra in mot solekvatorn och förtätas där mot cykelns slut alltså vid solfläcksmaximum. Nya fläckar för nästa cykel kan då redan vara på vandring från sitt utgångsläge. Nu är det emellertid inte så, att samma fläckar kvarstår under hela cykeln. De har mycket olika varaktighet och kan uppträda och försvinna mycket snabbt men kan också "leva" flera solvarv. Men då nya fläckar bildas i samma zoner så blir totalbilden som ovan beskriven.

Andra aktiviteter som jag inte vill gå närmare in på följer också 11-årscykeln. Det kan vara protuberanser, som förresten ofta är intimt förknippade med solfläckar. Samt flares, de ljusa ofta kortvariga strålningseruptionerna på solen.

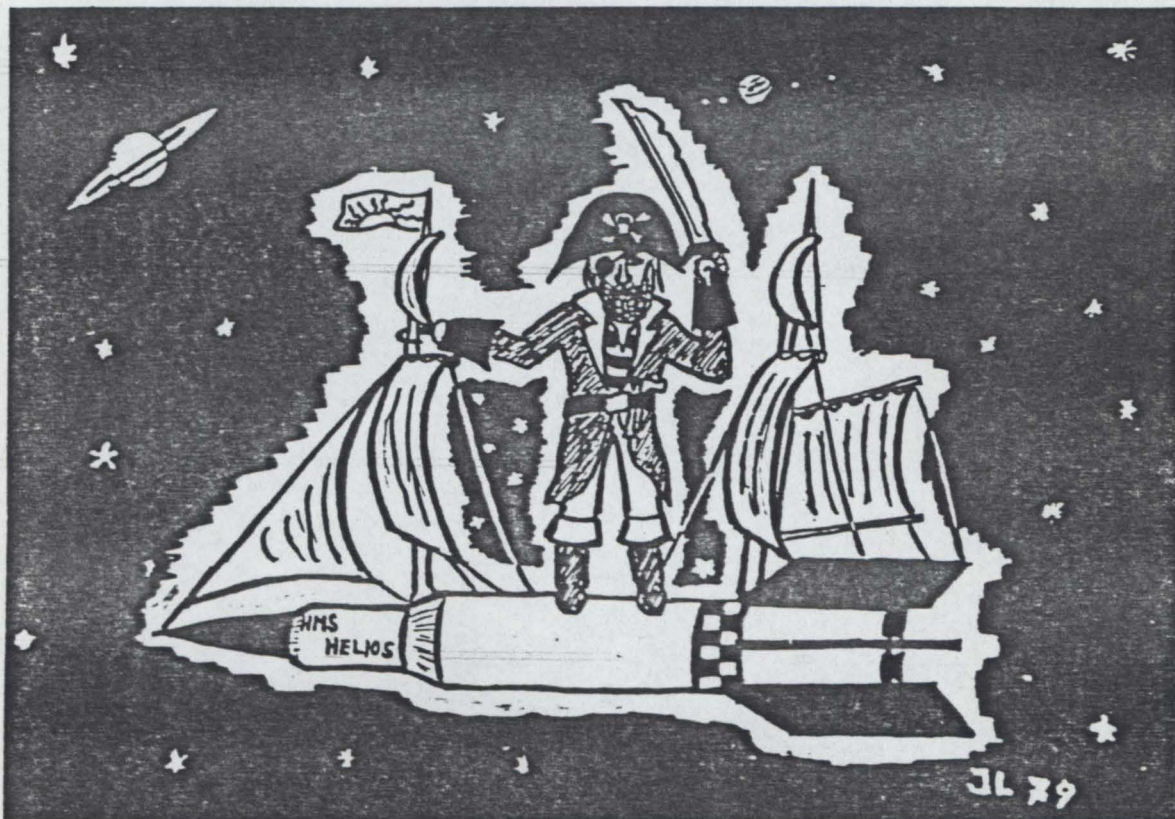
REDAN DE GAMLA GREKERNA

Kände till att.....

SOLVIND

Den enorma magnetstorm som förorsakas av de gigantiska urladdningarna, vilka kulminerar vid solfläcksmaximum, slungar ut enorma mängder solmateria i form av partiklar och strålning. Dessa partikelströmmar vilka färdas genom solatmosfären och ut i rymden runt solen vårt planetsystem, kallas för solvind. Man kan mäta upp ett visst tryck från denna solvind och i framtiden har man tänkt sig att konstruera speciella rymdskepp vilka utnyttjar denna. Segelfarkoster i rymden som skall kunna uppnå en enorm hastighet.

Segla med solvinden i rymden, kanske en realitet om några år. Här en humoristisk syn på saken.

Teknare: Jörgen Lewitzki

ÖKADE NORRSKEN SAMT RADIOSTÖRNINGAR

Med enkla instrument kan man tyvärr inte iakta annat än fläckarna på solen vid normala observationer. Däremot vid totala solförmörkelser så kan man vid solranden se och fotografera dessa enorma magnetstormar och eruptioner samt protuberanserna. Då kan man också iakta solens atmosfär den s k CORONAN som kan sträcka sig långt ut i rymden runt centralstjärnan solen. Tilläggas kan, att solvinden och magnetstrålningen, vilken alltså ökar nu, orsakar ökad norrskensaktivitet som en indirekt följd av den ökade aktiviteten på solen. Naturligtvis ökar också sydskenet på södra halvklotet. Fenomenets rätta benämning borde vara POLARSKEN.

Dessutom störs radiovågor, TV, etc. Detta kan ni enklast iakta på edra TV-apparater på VHF (TV 1) i form av utländska TV-stationer som tenderar att bryta igenom lokal programmet. Vissa våglängder vilka normalt fortsätter rakt ut i rymden, böjs nu av, av de magnetiskt laddade skikt eller bälten som

omger jorden. Deras laddning och reflektionsförmåga ökar med solvinden och når maximum vid solfläcksmax. På så sätt kan vissa radiovågor eller frekvenser inom vissa band fortplanta sig runt jorden. Av kortvågsamatörerna uppskattas detta förhållande. För då kan de få mycket avlägsna kontakter. Konditionerna är goda, säger man. Medan de längre våglängderna formligen drunknar i bruset av atmosfäriska störningar orsakade av samma fenomen. De mycket höga frekvenserna (korta vågor) inom radiobanden, dit hör ju också TV- och FM-banden, får däremot dras med olika starka störningar från utländska stationer på samma band eller kanal som er hemmasändare. Dessa når alltså längre än under normala förhållanden. Därmed kan de till och med slå ut hemmasändaren under kortare perioder, speciellt då man redan från början hade en svag insignal.

KATASTROFER

Mycket starka och korta magnetstötter av samma karaktär kan så uppfattas som utsända styrsignaler av vissa tekniska mottagare och då orsaka omkoppling av reläer etc, så ni kan säkert räkna ut vad som kan inträffa. Många växlar och signaler har på så sätt lagts om med svåra tågolyckor som följd.

Dessutom är solstrålningen inom UV-området mycket hårdare, för att inte säga farlig, nu. MAN BÖR ALLTSÅ INTE SOLA SIG FÖR MYCKET OCH INTENSIVT UNDER SOLFLÄCKSMAXIMA. SPECIELLT INTE I SYDLIGARE LÄDER.

PÅVERKAS MÄNNISKAN AV SOLAKTIVITETERNA?

Ja, solfläckscykeln anses ju påverka vädret. Man har kunnat skönja solfläckscykeln i trädens årsringar. Och vädret påverkar ju oss i allra högsta grad. Men även på annat sätt anses vi kunna påverkas av solaktiviteterna, men det är inte så klart bevisat ännu. Vissa forskare anser att våra cellers motståndskraft mot virusinfektioner blir nedsatt markant vid kraftiga solaktiviteter. Man antar att vissa virusepedemier, typ asiaten och rysska snuvan etc, är direkta följdverkningar av detta. Man kan också tänka sig att virus i sig förändras och nybildas på grund av solens aktiviteter och dess därmed ökade strålning. Men det finns, anser man, ännu inte tillräckligt starka bevis för att man skall kunna anta detta som etablerad vetenskap.

Ja, kanske man i framtiden kan komma underfund med det invecklade mönster av verkan och orsak som solaktiviteterna utövar på sin omgivning. Kanske man då också upptäcker att vissa stora världsomspännande krig indirekt har förorsakats av dessa fenomen. VEM VET?

Owe E. Leuvhki

(Källmaterial: "ASTRONOMY", standardverk om Universum, sammanställt av universitetet i Cambridge.)

FÖR LITE KÖTT PÅ BENEN

I förra numret av Svävaren förekom en artikel om ett förmodat utomjordiskt barnskelett. Efter artikeln i den italienska tidningen har en ur dess redaktion, Claudio Gallo, bemött artikelförfattaren med följande:

Vi känner inte dr de Aguilar personligen, ej heller hans värde som UFO-undersökare. Hans bedrag i denna undersökning kanske är värdefullt, men med de adamskiana bekräftelserna som journalisten Rubiales ger artikeln, befinner vi oss bestämt inom exoterismen och ej inom ufologin.

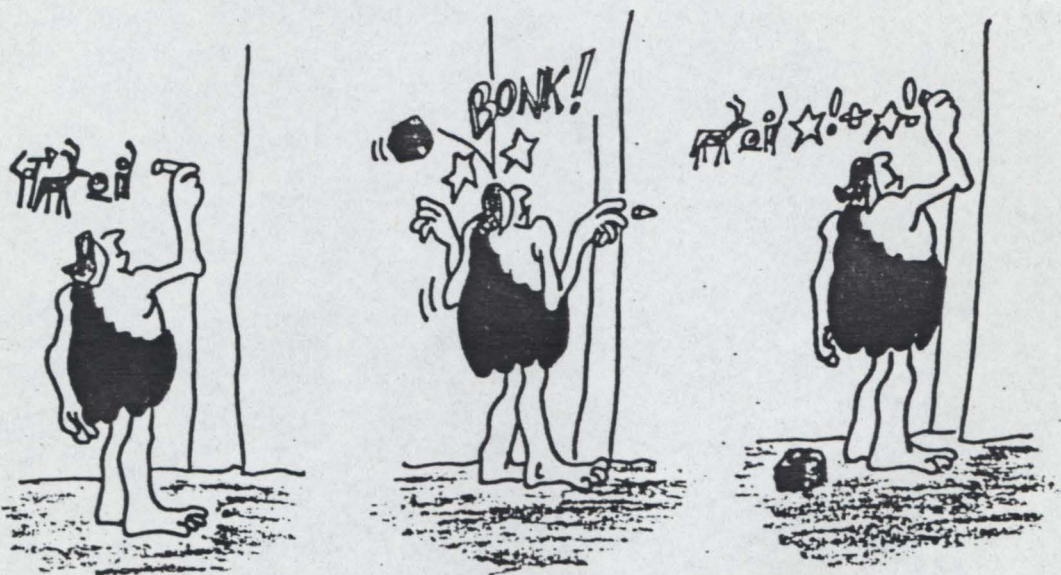
En seriösare rapportör hade sannolikt använt åtskilligt fler frågetecken när han på detta sätt famlar i mörker.

Det är klart att alla slags teorier skall beaktas, speciellt när det rör sig om denna slags rapporter, men att framlägga hypoteser som uteslutande grundar sig på data som ej är kontrollerade, är absurt.

Beträffande detta skelett, som dr de Aguilar säger liknar ett annat funnet i Mexico 1972, grundar sig detta på mycket vaga slutsatser; att således kategoriskt bejaka att det handlar om en nyfödd från en annan värld, som fallit från en UFO, har lite smak av Hollywood. Att det existerar liv på andra ställen i universum är dessutom den gängse uppfattningen hos många vetenskapsmän och det behöver vi inte övertalas att tro på. Det som intresserar varje seriös rapportör tror vi är sådana fakta som bevisar UFO-fenomenets realitet, och även sökandet efter det mest förnuftiga sättet att lösa denna oroande gåta.

Vi avvaktar alltså tålmodigt vetenskapsmännens resultat av undersökningen rörande skelettet och om deras slutsatser är en aning mer acceptabla så kan vi diskutera fallet vidare.

Översättning Eva Harling-Svensson

HYPNOS

av ALLAN HENDRY

Ingen typ av UFO-rapporter har väckt sådant allmänt intresse som de omkring 1100 kända s.k. närkontakterna av tredje graden. Den mest dramatiska typen av dessa fall är när någon blir bortförd av främmande varelser som t.ex. i fallet Betty och Barney Hill.

Paret Hill råkade ut för en minnesförlust i samband med en observation av ett ganska avlägset UFO. Under hypnos berättade de senare, oberoende av varandra, en historia om hur de förts ombord på ett rymdskepp av ufonauter och utsatts för en medicinsk undersökning. (En detaljerad beskrivning av fallet Hill kommer att publiceras i ett senare nummer av SVÄVAREN).

Hur många av oss är medvetna om att det här bara är ett fall av inte mindre än 160 som förekommer i UFO-litteraturen, och hälften av alla dessa har hänt efter 1970. Vid flertalet fall krävdes hypnos för att bryta igenom en plötsligt påkommen minnesförlust.

Vad som förvånar en är att de upplevelser som berättas av dessa människor är så likartade. 1967 inträffade i västra Kansas ett fall som har identiskt lika innehåll som fallet Hill från 1961. Båda fallen innehåller vittnen som under hypnos beskriver liknande händelser. Båda paren berättar om att de har gått ombord på ett rymdskepp mot sin vilja och utsatts för en grundlig och ofta smärtsam undersökning. Även lång tid efter händelsen har de upptäckt fysiska märken på kroppen, utan att vara medvetna om orsaken.

TALAR DEN HYPNOTISERADE ALLTID SANNING?

Frågan är naturligtvis huruvida historier, som är berättade under hypnos, verkligen återger vad som hänt. Det är välkänt att polisen i USA med framgång använt hypnos vid undersökning av brottsfall. 1977 kidnappade tre män i en skåpbil en busslast med barn från Chowchilla i Kalifornien. Bussföraren kunde efteråt inte komma ihåg registreringsnumret på skåpbilen. Under hypnos lyckades han dock återkalla minnet tillräckligt för att kidnapparna skulle kunna spåras.

Sådana händelser förstärker naturligtvis förtroendet för hypnotisk regression (uppväckande av minnet), men missförstånd som att man skulle kunna perfekt återkalla en händelse eller att man inte skulle kunna ljuga eller fantisera under hypnos är också vanliga.

William McCall M.D., tidigare president i American Institute of Hypnosis, som har använt tekniken i 30 UFO-fall, noterar: "Det är teoretiskt möjligt för en skicklig hypnotisör, att få en person

under hypnos att säga eller göra vad som helst, därför att den hypnotiserades främsta önskan är att göra hypnotisören till viljes. Han säger ofta saker som inte är helt sanna och som kan vara fantasier. Jag tror, säger McCall, att de som har blivit bortförda av ett UFO inte kan skilja på fakta och omedveten fantasi."

Dr. Leo Sprinkle, som är känd för sitt arbete med att med hjälp av hypnos återkalla minnet, säger: "Det är möjligt - men inte sannolikt - att de bortförda ersätter fakta med fantasi. Det är dock inte omöjligt för en person att ljuga eller fabricera information när han/hon befinner sig i hypnos.

TECKNADE SERIEFIGURER BLIR UFONAUTER

Första gången jag (artikelförfattaren) fick anledning att betrakta hypnos med misstänksamhet, var efter en rapport från en UFO-undersökare, Ted Phillips, som hade lyssnat till bandinspelningar där en som blivit "kontaktad" berättade. Denne man från Missouri berättade att han blivit tagen ombord på ett rymdskepp och undersökts. Han fick följa med till en annan planet och återvände sedan till jorden. Det suspekta inträffar när mannen blir ombedd att beskriva hur de varelser som kontaktat honom såg ut. Han får dem nämligen att verka helt otroliga. När hypnotisören frågar om han verkligen är säker på sin sak, ändrar han sig under hypnosen och medger att deras utseende hade han hämtat från en tecknad serie i en dagstidning.

EXPERIMENT MED HYPNOS

Nyligen utförde några UFO-undersökare på västkusten (USA) ett kontrollerat experiment med UFO-hypnos och presenterade resultaten vid ett möte med American Psychological Association, som hölls i Toronto.

Två UFO-undersökare, Dr. Alvin Lawson och John De Herrera, samt Dr. McCall, valde noggrant ut ett antal frivilliga personer, som enligt en undersökning hade mycket lite kännedom om UFO-fenomenet. Ingen av dem hade sett eller läst något om ämnet. Under hypnotisk trance fick varje frivillig föreställa sig att de hade blivit ombordtagna på ett UFO och de förseddes med ett scenario som inkluderade medicinsk undersökning och eventuella fysiska och psykiska eftereffekter. Det intressanta för undersökarna var nu vilka detaljer de frivilliga skulle utveckla. Skulle de berätta torrt och sakligt? Skulle man tvingas att vägleda dem genom varje fas av berättelsen? Till undersökarnas förvåning berättade alla de frivilliga historier som i stort sett är oskiljbara från de äkta fallen i UFO-litteraturen, när det gäller handling, detaljrikedom och förmågan att återkalla ur minnet.

Kritiker av experimentet noterar att i de riktiga fallen ber man naturligtvis inte de hypnotiserade, som här, att hitta på detaljer. Inte ger man dem heller något scenario att hålla sig till.

Dessutom upplever de som råkat ut för reella händelser i allmänhet stark emotionell rörelse när de berättar sina upplevelser under hypnos.

McCalls svar på detta är att en person som befinner sig i djup trance, är ytterst känslig för hypnotisörens icke verbala uttryckssätt, t.ex. språk och tonfall och skulle därför, som en följd av detta, kunna uppleva något nästan mardrömsliknande. Fakta kvarstår dock. Inget kontrollerat experiment, som det här, kan ge en sann bild av verkligheten.

Men på vilket sätt skulle man då bättre kunna kontrollera det relevanta i att använda hypnos vid UFO-undersökningar? I min egen roll som UFO-undersökare för "Center för UFO studies", har jag ibland tänkt mej att iscensätta falska UFO-händelser för vittnen, droga dessa till medvetslöshet, och senare använda hypnos för att se hur perioden av minnesförlust skulle komma att redovisas. Ganska oetiskt, javisst, men vad har man för alternativ?

"VILKEN PLANET KOMMER NI FRÅN?"

Plötsligt uppenbarade sig, den 14 juli 1978, ett alternativ. Jag blev kontaktad av en 43-årig kvinna på Long Island i New York, som hade upplevt en närbkontakt av tredje graden. Hon hade gått utomhus kl. 12.30 och hennes uppmärksamhet riktades omedelbart mot ett surrande ljud. När hon tittade upp såg hon ett tefat, 20 fot i diameter, som svävade på låg höjd över hennes hus, sa hon. Hundratals vita ljus fanns undertill och en kupol med blinkande rött ljus krönte toppen av farkosten. Hon hörde brummande och surrande ljud. När kvinnan stod och såg på UFOt lyste plötsligt en röd ljusstråle ner på henne och paralyserade henne. Hon stod då vid sin ytterdörr. Inom sig hörde hon en röst fråga: "Är ni rädd?" Kvinnan svarade omedelbart med tankeöverföring: "Nej, det är jag inte, jag trodde aldrig på sånt här". "Tror ni nu?" frågade rösten. "Ja, det gör jag." Denna telepatiska diskussion ägde rum några få minuter. Vittnet frågade frågor som: "vilken planet är ni från och varför landar ni inte här framför huset?" Samtidigt som hon tyckte sig ha fått svar på alla frågor, kunde hon inte minnas vad rösten hade svarat.

MEDDELANDE FRÅN UFONAUTERNA

När ufonauterna avlägsnade den paralyserande strålen och fortsatte sin färd mot nordost, kunde damen se ett meddelande lysa med stora bokstäver. Det verkade vara FAIL TO eller FULL TO. Men hon var inte säker. Hon sprang över gatan och ropade ut en granne. När grannen kom ut var UFOt för avlägset för att synas klart.

Under mitt telefonsamtal med vittnet talade hon mycket artikulerat, verkade ärlig och lika seriös som hundratals andra vittnen jag har

pratad med. "Människor tittar på en som om man var tokig. Men, tro mig, det här är inte någonting som jag har drömt. Jag är inte den som går omkring och hittar på saker som inte händer," sade hon.

På grund av beskrivningen av de vita och röda ljusen och meddelandet som hon läst, ringde jag alla annonsbyråer som har flygplan uppe med reklam. Av tidigare erfarenhet där vittnen har rapporterat annonsplan, som syntts mer eller mindre tydligt, vet jag att detta är utmärkta exempel på hur vittnen applicerar de attribut, som de tror att ett UFO bör ha, på ett känt föremål. De starka känslomässiga upplevelser, som många vittnen har erfärut i sådana fall, är lika genuina som de som rapporteras i samband med riktiga UFO-fall.

Men vem kunde då tänkas annonsera kl 12.30 över Long Island? Jo, the Brooklyn School of Aviation. Ett av deras plan hade flugit över den del av staden där kvinnan bodde. Och det meddelande det bar med sig i vita ljus under planet ljöd: CHARTER FLIGHTS TO ATLANTIC CITY. Äntligen, det perfekta hypnotiska experimentet. Vad skulle nu en person, som verkligen trodde att hon hade haft en närkontakt, säga under hypnos? Skulle hon berätta samma historia?

Jag hyrde en professionell hypnoterapist, som har en praktik i New York City. Jag parerade ingående med honom för att försäkra mig om att han inte hade några speciella förutfattade meningar för eller emot UFO-fenomenet. Dessutom, för att undvika att han skulle leda vittnet på villovägar omedvetet, underlät jag att berätta att jag visste lösningen på fallet.

Och resultatet? Exakt samma historia berättades under hypnos, utan någon ytterligare information. Damen kunde fortfarande inte komma ihåg vilken planet besökarna hade kommit från och andra detaljer var mycket diffusa. När damen testades för sin mottaglighet för hypnos, där graderingen går från 0-5, konstaterades att hon hamnade runt en tvåa. Hennes beskrivning under hypnos var alltså inte en fullständig återupplevelse av vad som hänt, utan snarare en återberättelse av det. Detta faktum förvånade inte hypnoterapisten, som menade att endast 5-10% av befolkningen kan fås att fullständigt återuppleva något via hypnos.

FYSISK EFTEREFFEKT?

En annan sak av intresse: Vår UFO-observatör påstod att hon efter sin närkontakt upplevt en fysisk eftereffekt, nämligen illamående. Efter hypnosen återkom illamåendet.

Varför reagerar då en annars helt normal individ på ett sådant bisarrt sätt efter att ha sett ett reklamflyg? Hypnoterapisten kontrollerade damen med ett "Minnesota Multiphasic Personality

Inventory", ett vanligt datorgraderat test, som används för att avslöja psykos. Resultatet av testet löd: Långt ifrån det resultat man skulle få från en psykiskt helt frisk person. Rapporten sammanfattades: "Barnsligt behov av uppmärksamhet, försök till självmord möjligt" och att hon var i hög grad överkänslig för sina kroppsliga funktioner och sin fysiska hälsa. Hon kan uppleva ... "påhittade krämpor och smärtor utan reell fysisk grund". Detta kan alltså förklara hennes illamående.

Sammanfattningsvis kan alltså sägas att UFO-upplevelser, berättade från det undermedvetna under hypnos, kan ha mer att göra med vår tekniska tids egen mytologi än med riktiga närkontakter.

Artikelförfattaren Allan Hendry, är Chief Investigator för "Center of UFO Studies" och författare till boken "The UFO Handbook".

Artikeln är hämtad från den amerikanska tidningen OMNI, juli 1979.

Översättare Acke Svensson

UFO ÖVER FILIPPINERNA

av Olga Bianchi

En telegrambyrå rapporterade den 2 maj i en internationell tidning att de militära myndigheterna i Manilla håller på att noggrant undersöka en påstådd UFO-landning i närheten av en by i det inre av Filippinerna. Nyheten spreds av den officiella filippinska byrån.

Enligt välunderrättad källa hade den lokala polismyndigheten informerat överste Paterno Lomongo om att den 19 april skulle "ett moderskepp som sände iväg små UFO:n" ha setts över staden Talissay i den västliga provinsen Negros, ca 480 km från huvudstaden Manilla.

Enligt ögonvittnen lämnade de små UFO:n "moderskeppet" i "V"-formation och flög ända till Carapale-dalen, där de landade. UFO:n sågs även av en del bilförare och invånare både i staden Bacolod och närliggande platser, preciserar den officiella filippinska byrån.

Det är första gången som en tidning i detta land rapporterar om en landning av ett UFO, även om det i åtskilliga veckor talats mycket om närvaron av oidentifierade flygande föremål över de närliggande städerna. Denna senaste händelse som, av de officiella undersökningarna att döma, betraktas som viktig av den lokala militära myndigheten, uppvisar bevisade likheter med en hel serie av uppmärksammade fall rapporterade under 1950- och 60-talen.

Ur "Notiziario UFO", sept.-79
Översättning: Eva Harling-Svensson

MYSTISKA LJUSBOLLAR

Rapporter om mystiska ljusbollar som dök upp på himlen förvånar myndigheterna.

Gåtan börjar med en rapport från en finsk skolpojke, Eero Lammi, som gjorde anspråk på att ha blivit nedslagen av en ljusstråle. Han var på väg hem från Uleåborg, på finska sidan av svensk/finska gränsen, då han såg en ljusboll röra sig över gränsen från Sverige och bli synlig för att slutligen hamna på ett fält i närheten.

"Jag gick för att titta på den", sa han, "men plötsligt såg det ut som om det kom en ljusstråle från den och jag kände en skärande smärta i bröstet och allt blev svart." Även hans föräldrar trodde det var ett påhitt tills en doktor fann att pojken hade lätta brännskador på bröstet och på ryggen.

På Svenska Militärhögkvarteret som samlar in alla UFO-rapporter säger överste Bertil Eriksson: "Vi vet inte hur det gick till. Vi har inte kunnat hitta någon annan inom det aktuella området som i likhet med pojken, Eero, såg något ovanligt den dagen...!"

Den andra rapporten kom från en student som var ute på fågelskådning vid Tiveden. Hans beskrivning av föremålet överensstämmer helt med uppgifterna den unge finländaren lämnade. "Den var omkring fem meter i diameter och såg ut som en ljusboll som rörde sig."

Sture Wickerts, UFO-expert och forskningschef vid Svenska Försvarets Underrättelseväsendes Huvudkvarter (FOA) säger: "Studentens namn avslöjas för tillfället inte. Han är teknologie studerande och var mycket noggrann i sin beskrivning. Han använde fältkikare och upptäckte plötsligt ett runt föremål med pulserande ljus som höjde sig upp i luften. Han såg att föremålet var svart och grått, och han hörde ett starkt dunkande ljud, som varade i ungefär tio sekunder. Han beräknade till och med ljudets frekvens till omkring tre Hertz."

"Vi har genomfört en noggrann undersökning. Men i likhet med fallet med den unge finländaren har vi dragit en fullständig nit."

Var det ett spratt? Eller skenade den unge mannens fantasi iväg? "Vi vet inte", sa herr Wickerts. "Allt jag kan säga är att, jag tror inte för ett ögonblick att den unge mannen skulle ha hittat på en sådan historia."

Denna artikel är tagen ur en svensk skolbok för engelska i högstadiet och står under rubriken "THE UNKNOWN" vilken handlar om UFO. Den engelska texten utgör EXTRA TEXT i skolboken och har ursprungligen varit införd i THE SUNDAY EXPRESS 1977-02-06 med rubriken "WAS THIS BOY BURNED BY A FLYING SAUCER?" av Terry Greenwood, Stockholm.

Översättare: EWA RIMSTIG

SPANIEN OFFENTLIGGÖR UFO-HEMLIGHETER

EN OFFICIELL UFO-DOSSIER FRÅN SPANSKA REGERINGEN

Rapport av Antonio Ribera, journalist och författare, grundare av CEI, Centrat för Interplanetariska studier, i Barcelona.

Den 20 okt. 1976 inträffade en av de viktigaste händelserna för den spanska ufologin och för ufologin i allmänhet. För första gången offentliggjorde den spanska regeringen, genom en general i Flygvapnet, Don Felipe Galarza, en värdefull dokumentation, innehållande totalt 12 registrerade UFO-fall inom spanskt territorium under loppet av de senaste åren.

Den som fick mottaga denna viktiga dokumentation, bestående av 78 sidor med skisser, småkartor, planimetrar och fotografier, och som till då betraktats som konfidentiell och hemlig att döma av stämplarna som finns, var den unge journalisten på Bilbao's dagstidning "La Gaceta del Norte", Juan José Benitez, som på detta sätt belönades för sin envishet och för de 150.000 km som han rest för att undersöka olika UFO-fall.

Dessa informationer har varit begravda i Flygministeriets arkiv och till största delen kommer rapporterna från "specialister", dvs militärpiloter, kontrolltornspersonal, militär markpersonal, etc. En del fall är sensationella.

Detta steg taget av den spanska regeringen kan i betydelse jämföras med innehållet i de berättelserna som utsläppts till journalisten Jean-Claude Bourret vid Radio "France-Inter" i Paris av dåvarande franska försvarsministern M Robert Galley.*) Spanien kan nu, med detta viktiga officiella steg, inräknas bland de sex länder i världen som utlämnar konkreta och ovedersägliga data om förekomsten av "ej identifierade flygande föremål".

Generalen avkrävde ett hederslöfte av Juan José Benitez, när denne mottog de 78 sidorna:

1. att inte avslöja namnen på de vittnen som förekommer i rapporterna
2. att inte avslöja den direkta källan för informationerna - utan officiellt tillstånd

Eftersom jag inte personligen är bunden av de löfkena, kommer jag att nämna namnen på dem som jag själv kunnat hitta källan till genom mina journalistkollegor över hela Spanien, speciellt som en del av rapporterna har varit föremål för offentlighet och alltså även källan för informationerna är officiella.

*) Se boken "UFO, FAKTA OCH SPEKULATIONER".

På grund av tidsbrist för min rapport, är det omöjligt för mig att återge alla de 12 fallen. Jag begränsar mig till att säga - innan jag i detalj går in på det fall jag anser som det viktigaste - att bland dessa fall finns ett om en UFO-landning i Poligono di Tiro di Las Bardenas Reales, (Navarra), den 2 januari 1975. Tre dagar därefter, den 5 januari, uppenbarade sig UFO:n åter på samma ställe i Poligono di Las Bardenas, och gav upphov till ännu en detaljerad officiell rapport.

Ett annat viktigt fall är det från den 24 november 1974, då piloterna på ett IBERIA-plan till Las Palmas de Gran Canaria höll på att kollidera med ett UFO som kom emot dem. UFO:t hade uppmärksamats och påpekats för piloterna av radarpersonalen på Gran Canaria.

Ett annat av de utvalda fallen (på 12 sidor) består av en ordagrann återgivning av en konversation mellan de två piloterna på ett militärt skolflygplan T-33, som först lokaliserade UFO:t, och två "Sabre" F-86, som var uppsända för att försöka att uppfånga eller hejda det ej identifierade flygande föremålet. Denna redogörelse på magnetband gömdes i mer än nio år av den spanska regeringen, från det att händelsen utspelade sig den 3 juni 1967 i luftrummet inom Madrid-zonen. Äventyret varade totalt 1 timme och 17 minuter. Försöket att närma sig UFO:t misslyckades, som vanligt. Föremålet såg metalliskt ut, var skivformat och intelligent styrt.

Det fjärde fallet i samlingen handlar om ett luftfenomen som observerats den 14 januari 1975 på radarskärmen vid rea-flygskolan. Det intressantaste med detta fallet var det faktum att UFO:n svarade på kod IFF (identifiering av vän- eller fiendeflyg), tydligt bevisat av radarskärmen GCA vid skolan. Med andra ord verkar det som om dessa okända radar-eko simulerade en identifikation liknande den som används av västländerna (även om det var "på sitt eget sätt"), och valde koder som används vid denna basen, enligt en överstelöjtnant vid nämnda bas, som bekräftade händelsen dagen efter i en rapport.

Fall nr 5 har vi frivilligt uteslutet, då det säkerligen rör sig om en observation av fragment från en satellit.

Som sjätte fall återfinns den berömda episoden med en handelsresande från Andalusien, Don Adrian Sánchez, som huvudperson, vilket på sin tid väckte stort uppseende. Senor Sánchez såg ett gigantiskt spolfformat skepp stående på marken i utkanten av Aznalcóllar (Sevilla) den 20 mars 1974. Från denna enorma farkost kom en skivformad farkost ut, vilken började följa senor Sánchez och fortsatte att förfölja honom under en sträcka av 26 km som skiljer Aznalcóllar från Castillo de las Guardas, dit vittnet kom skräckslaget och med sin bil (en Dyane Citroen) nästan förstörd av att ha kört med mycket hög hastighet på en dålig väg full av hålor.

I fall nr 7 är vittnena en flyglärare och hans elev, båda ombord på en "Mirage" III-DE med dubbelkommando, som på en höjd av 20.000 fot (ca 6.000 m) ca 40 mil från Valencia, observerade ett underligt och starkt ljussken till vänster. Observationen ägde rum under perfekta meteorologiska förhållanden och bästa sikt. Datum: 26 sept. 1973.

Rapport nr 8 (vilken inte bar hemlig-stämpel) hänvisar till ett lysande föremål, observerat av några soldater kl.6 den 1 januari 1975. Slutomdömet av rapporten, undertecknad av överstelöjtnant-kommandanten vid flygvapnet vid Militärflygplatsen i Villafria (Burgos), är negativt, men Generalkaptensbefattningen vid VI militärregionen, med säte i Burgos, publicerade en officiell not, vilken bekräftar att observationen är helt och hållet tillförlitlig. Objektet var en mycket tillplattad konformad farkost med starkt vitt-gult sken, som observerades av några soldater från Ingenjörstruppsakademin, när de färdades i en "Mini 850" på väg mellan Burgos och Santander. (Soldaterna är namngivna i artikeln, översättarens anm.)

Kommentarer av Översättaren:

Fallen nr 9, 10 och 11, som är observationen av 1:a graden, är mindre intressanta och har därför uteslutits ur översättningen. Fall nr 12 däremot är en observation av 3:e graden, vilken på grund av dess omfattning kräver mycket utrymme och återkommer därför vid ett senare tillfälle.

Artikeln är tagen ur "Notiziario UFO", juli/aug.-79.
Översättning: Eva Harling-Svensson

Besök från stjärna myt som avlivats

■ ■ ■ När ett forskarlag från Cornell University i USA för två år sedan med hjälp av flygburna instrument konstaterade att också planeten Uranus och inte bara Saturnus omges av ringar av materia gick luften ur den mytbildning som gjort dogonfolket i den västafrikanska staten Mali till det gåtfulla folket, "folket som vet sådant som det inte borde kunna veta".

Det menar den berömda amerikanske professorn och författaren Carl Sagan, mannen som mer än andra verkligen sakkunniga intresserar sig för olika frågor med anknytning till spekulationerna kring huruvida det finns liv på annat håll än på jorden.

Han informerar om denna sin åsikt i den nyutkomna boken "Broca's Brain".

Det som i 40-talet är gjort dogonerna så intressanta är att deras världsbild i många avseenden är "alltför" avancerad.

Sålunda anser dogonerna, i motsats till praktiskt taget alla andra folk på "förvetenskaplig" nivå, att jorden likaväl som de övriga planeterna snurrar runt sina axlar och går i banor kring solen.

De vet också att jätteplaneten Jupiter har fyra månar och att den avsevärt mycket mindre men ändå som jätteplanet betecknade Saturnus omges av en ring av svävande materia.

Till yttermera visso verkar det som om de kände till att Vintergatan är ett stjärnsystem. Ännu mer häpnadsväckande är att de kallar detta system för en spiralväld. Vintergatan är ju en spiralgalax!

Dogonerna anser att universum är "oändligt men ändå mätbart".

Men allra mest uppseendeväckande är detta:

Dogonfolket vet att stjärnan Sirius, den kanske starkast lysande stjärnan på firmamentet, egentligen är en dubbelstjärna.

Den består av Sirius A, som är ungefär lika stor som vår sol och alltså lyser mycket starkt.

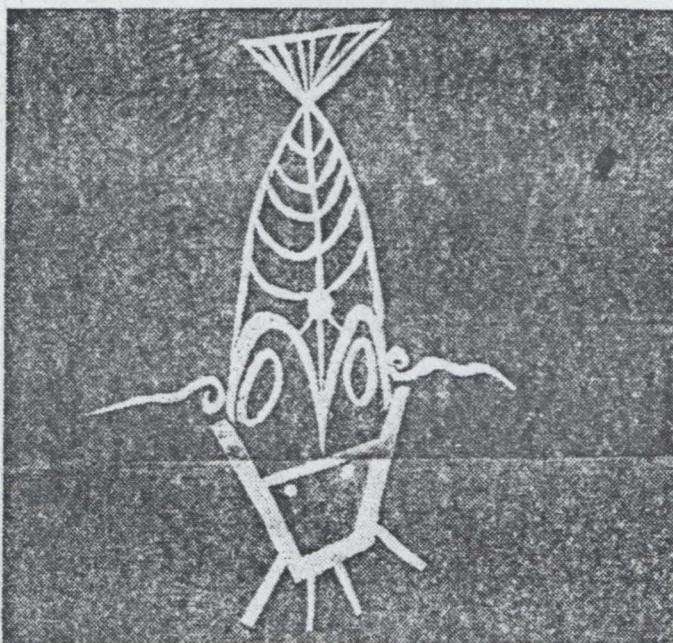
Plus Sirius B, som inte lyser alls och alltså näppeligen kan ha observerats av dogonerna från jorden.

Sirius B har samma massa som Sirius A, men är inte nämnvärt större än jorden!

Det betyder att materien i Sirius B är "onaturligt" sammanpressad ända in i atomerna. Stjärnor av den typen kallas för vita dvärgar. De bildas när röda jättar kollapsar av en eller annan anledning.

■ ■ ■ Hur i all sin dar kan dogonfolket känna till Sirius B? Det tycks to m veta att det tar ungefär 50 år för Sirius B att gå ett varv kring Sirius A.

Dogonerna har en myt enligt vilken deras land en gång för mycket länge sedan besöktes av varelser från en annan värld än vår.

Enligt dogonernas myter skulle varelserna från en fjärran himlakropp på besök på jorden ha sett ut på det här fisklika viset. Det som ser ut som ögon skall ha varit andningshål.

Carl Sagan tror sig ha avlivat idén om dogonfolkets Sirius-kontakter. De har haft kontakt med européer och övertagit deras kunskaper, är hans förklaring.

När forskare i vår tid begrundat denna myt och sammanställt sina tankar med dogonernas vetande om Sirius har det uppstått en ny, mera preciserad myt än den gamla: dogonerna måste ha fått sina kunskaper om Sirius av något Siriusfolk som besökt dogonfolkets land.

Senast är det den unge amerikanske forskaren Robert K G Thomas som tagit upp den ursprungliga myten till betraktelse. Det skedde för ett par år sedan i boken "The Sirius Mystery".

Han hade hämtat material främst från forskningsresultat som publicerats av den franske antropologen (människoforskaren) Marcel Giraule på 30- och 40-talen.

Att just en fransk forskare intresserat sig särskilt för dogonfolket är inte så underligt: nuvarande Mali hette tidigare Franska Västra Afrika.

Strax efter det att "The Sirius Mystery" kommit ut ägnades den en betraktelse i Dagens Nyheter av astronomen och författaren Peter Nilson, Uppsala.

Rubriken den gången lød: "Fick dogonerna besök från stjärnan Sirius?"

Nilson skrev bl.a: "Ibland handskas han med sin lärdom på ett sätt som måste få håret att resa sig på allvarsamma akademiska forskare. Han berättar dock om högst egendomliga ting — så egendomliga att hela vår världsbild kan komma i gungning om uppgifterna är riktiga. Kanske är alltsammans nonsens; men jag vill inte alldeles utesluta att Temple kan ha rätt."

■ ■ ■ Och nu har saken alltså tagits upp av Carl Sagan.

Han menar inledningsvis att dogonfolkets världsbild ligger så nära dagens vetenskapliga världsbild att det knappast kan röra sig om en slump.

Han ger en rad exempel på hur högeligen isolerade folk kunnat "briljera" med kunskaper som de inte "borde ha".

I samtliga dessa fall har man kunna härleda kunnandet till kontakter med Västerlandet.

De isolerade folken har tagit upp vad de fått höra och blandat in detta i sina egna myter. På så sätt har man kommit med överraskande svar när man tillfrågats om sin världsbild.

Carl Sagan menar att det troligaste är att även dogonfolket gjort på detta sätt.

Det ingår festliga episoder i Carl Sagens annars allvarliga material.

En gäller 1976 års Nobelpristagare i medicin, amerikanen D Carleton Gajdusek.

PS! Bilden här intill har vänts fel av DN (!) för andra gången. Den skall faktiskt vara med "svansen" nedåt. Man kanske tycker att kalle Anka effekten gör den mera mänsklig!?

Han fick sitt pris för att han utforskat den mystiska sjukdomen kuru på Nya Guinea.

Gajdusek kunde visa att spridningen av den sjukdomen hängde ihop med kannibalism, alltså människoätande!

Gajdusek satsade hårt på att komma lokalbefolkningen in på livet. När den lokala befolkningen sjöng sina visor för Gajdusek sjöng han "sina" tillbaka.

I hans repertoar ingick en över hela världen populär rysk visa.

Döm om Gajduseks häpnad när han långt senare och på annat håll fann just den visan inkorporerad bland stamvisorna.

■ ■ ■ En annan lustig episod inträffade på ett annat håll.

Där hade man inte klart för sig att det kunde finnas ett direkt sammanhang mellan könsumgänge och barnafödande. Barnafödandet reglerades av gudarna, menade de.

När de fick veta hur det egentligen ligger till, att det som regel tar nio månader efter ett samlag tills barnet in fråga föds, skakade de bara på sina huvuden och pekade på en ung kvinna som stod i närheten med ett halvårsgammalt barn i famnen.

— Se på henne, sade man. Hennes man har varit på annat håll i två år, men ändå har hon ett sex månaders barn. Ni har alltså fel, gott folk från Amerika.

■ ■ ■ Carl Sagan menar att dogonfolkets astronomiska kunskaper inte är äldre än detta århundrade. De har troligen förmedlats av franska besökare i början av 1900-talet.

Det lokala folket och besökaren har helt enkelt utbytt åsikter om Sirius. I sinom tid har dogonfolket lagt sig till med den nya myten i stället för den gamla.

Men hur kommer nu planeten Uranus ringar in i bilden?

Jo, menar Carl Sagan, om dogonerna hade fått sina kunskaper från varelser från Sirius, så hade de säkert också fått veta att inte enbart Saturnus utan också Uranus har åtminstone en ring omkring sig.

Sådana långresenärer hade helt enkelt inte kunnat undgå att se även Uranus ring eller ringar under sin färd.

Finns det under sådana omständigheter något enda rimligt skäl till att man skulle ha hemlighållit Uranusringen för dogonfolket men inte Saturnusringen?

Knappast, menar Carl Sagan.

Dogonfolkets okunnighet om Uranus skulle därmed vara ett bevis för att de fått sina uppgifter från jordevarelser och inte rymdvarelser.

Men spännande har det varit i några årtionden.

Onekligen.

DOGONERNA

BEMÖTANDE av artikeln "BESÖK FRÅN EN STJÄRNA MYT SOM
AVLIVAS" infört i DN 791001

(Läs tidningsartikeln före detta!)

Vilken fransk besökare kan ha "legat inne" med så höga astronomiska insikter och traderat dessa till Dogonernas myter, när inte ens antropologen Marcel Griaule (på 30-40-talet) hade dessa insikter. Det måste ju ha varit en högt skolad astronom, kanske i stil med Carl Sagan, som besökt Dogonerna. Sådana astronomiska data får man minsann inte lära sig i skolan. Man kan ifrågasätta om Carl Sagan ens läst boken "The Sirius Mystery" av Robert K G Temple. Där talas det tydligt om, vilken betydelse ex.v. talet 50 har för Dogonerna och vilket utgör Sirius B:s omloppstid kring Sirius A (egentligen 49 komma nå'nting, vilket de också påpekar).

Temple påvisar (för att inte säga bevisar) ju även hur talet femtio har en nästan magisk anstrykning i alla gamla folksagor (de s.k. myterna) och många av dom är ur-gamla. Dogonfolkets fester och ritualer är ju styrda av talet 50 och multiplar därav. Dessa kan man ju följa flera generationer tillbaka i tiden och Dogonerna själva anser att traditionerna sträcker sig c:a 8000 år bakåt. De väljer en ny hövding i samband med dessa och därför kan man i alla fall kontrollera minst 300 år tillbaka. Den så i astronomi bevandrade "turisten", vilken Sagan tillskriver att ha lärt Dogonerna allt om världsrymden och speciellt om Sirius och dess mörka följeslagare, måste ju ha varit TIDSRESENÄR om ekvationen skall gå ihop för Carl Sagan.

Sedan glömmar ju Sagan, att även Sumerernas och Egyptiernas gamla kulturer har att berätta nästan identiska myter om Sirius A och Sirius B samt besökarna från detta stjärnsystem. Robert K.G. Temple lägger ju ner stor möda för att klargöra dessa sammanhang i sin bok "The Sirius Mystery", för läsarna. Hela den delen av boken måste Sagan ha strun- i, vilket tyder på att han inte ens läst en tredjedel.

Dogonfolkets vise män, talar ju även om ytterligare en komponent i Siriussystemet. Nämligen Sirius C. Nu hör det till saken, att våra dagars vetenskap ännu inte upptäckt någon Sirius C och dessutom starkt betvivlar dess existens. Skulle man i framtiden få möjligheter att utforska Sirius mera ingående, så får man ju definitivt bekräftat huruvida Dogonerna har rätt eller fel. Hoppas bara att detta inte tar för lång tid. För personligen är jag mycket itresserad av detta mysterium.

Beträffande Uranus nyligen upptäckta ringar, på vilka Carl Sagan bygger hela sin argumentation, så finns det andra tänkbara orsaker varför Dogonerna inte känner till dessa:

- 1) Dogonerna kan, eller till och med måste, ha glömt en del fackta kring Sirius efter c:a 8000 års muntlig tradition. Det de vet idag och vilket de nu har avslöjat, kanske bara utgör bråkdelen av vad deras förfäder vetat för 8000 år sedan.
- 2) Uranus ringar kanske ha tillkommit under senare datum. Vad är det som får en astronom av Sagens kaliber att tro på ett statiskt solsystem och ett oföänderligt Universum?

För min del tror jag att Sagan endast vill väcka debatt. Han kan helt enkelt inte mena allvar. Temple har forskat i detta ämne ett tiotal år och byggt upp sin teori på basis av många folks gamla myter och traditioner. Ett sån't arbete kullkastar man inte på "fem minuter" och med så lös argumentation. Inte ens om man heter Carl Sagan. Undrar just varför han sysslar med forskning efter extraterrestiskt (utomjordiskt) liv i Universum. Hur går det ihop med hans negativa inställning till möjliga extraterrestiska besök i forntiden.

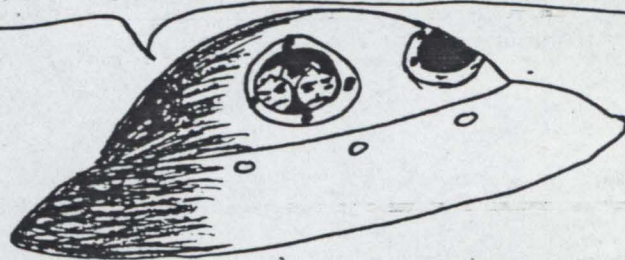
Ewe

EFTER ALLA MOTSÄGANDE UTTALANDEN SOM HÖRTS
FRÅN MR. CARL SÅGAN, TÄNKER VI OSS PÅ REDAK-
TIONEN ETT FÖREDRAG AV DENSAMME SÅ HÄR:

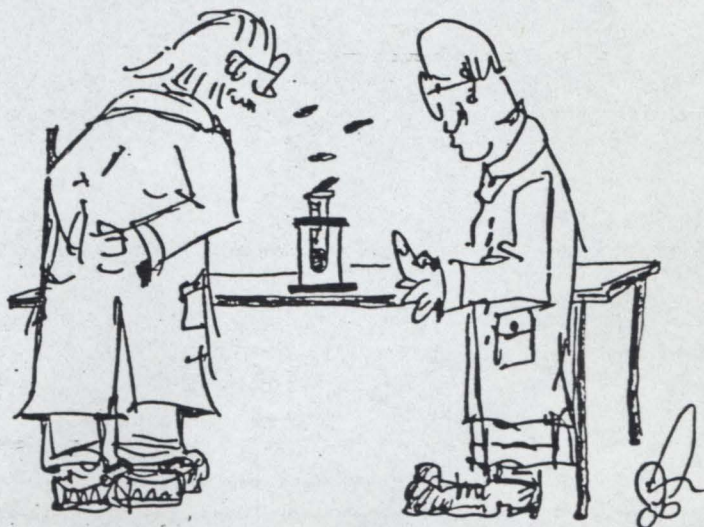

Det är alltså sannolikt att det finns in-
telligent liv på andra planeter, men å
andra sidan kan de ju inte ha besökt jor-
den p.g.a. de långa avstånden. Men de
kan ju ha utvecklat en teknik att för-
flytta sig mellan planeter, men å andra
sidan är ju inte chansen stor att de
skulle ha besökt jorden i historisk tid,
men det kan ju förstås finnas så många
civilisationer att någon ändå hittat hit,
men å andra sidan ligger ju jorden så
långt från galaxens centrum. Men det kan
ju vara så att vissa civilisationer är
så utvecklade att de kartlagt hela vint-
ergatan, fast å andra sidan har vi ju
inga bevis på utomjordiska besök. Men så
har vi ju förstås det här med dogonerna
och deras kunskaper som är alltför in-
gående för att vara en slump, men å andra
sidan kan de ju ha blivit influerade un-
der turistsäsongen i Mali, men å andra
sidan

TITTA, DE HAR LYCKATS FÅ
FRAM PROVRÖRSEXEMPLAR!

ENLIGT ENTIDNINGSHOTIS
HAR RYSKA FORSKARE NU
LYCKATS FRAMSTÄLLA
LYGANDE TEFAT I
SINA LABORATORIER.
VI GRATULERAR, MEN
FAN TRO'T...

HIMLA-FENOMEN ÖVER KARLSKOGA

Här följer tre rapporter om tre olika observationer från samma tid och samma dag. Tiden var omkring klockan 6 på morgonen den 1 oktober 1979 och allting pekar naturligtvis på att det rör sig om samma objekt i alla tre fallen. De första observatörerna, Kent och Birgitta Haglund från Bjurtjärn, fick vi kännedom om samma dag som observationen ägde rum och vi kan därför i den första rapporten presentera en intervju som gjordes endast 14 timmar efter det att den inträffade.

B: Jag klev upp klockan sex och då fanns det redan där. Ovanför huset som ligger ca 300-400 m österut. Det är svårt att avgöra om det var ovanför huset eller längre bort. Det var ett smalt linsformat objekt. Ungefär lika högt som ett fönster i huset. Det lyste mycket starkt med ett gulvitt sken. Inte bländande, men det syntes väldigt tydligt. Det var ljusst ute och himlen var blå, men solen hade ännu inte gått upp över horisonten.

K: Det skulle ha kunnat vara solen som lyste på det men eftersom det hade så starkt sken såg det ut som om det lyste av sig självt. Det gick inte att se någon skarp kant på det, men samtidigt såg det inte heller ut som ett moln. Det var liksom lite diffust på kanterna.

B: Ovanför det fortsatte det i ett smalt streck som försvann. Kanske tre gånger längre än objektet. Men det hade Kent svårt att se. Neråt kunde jag inte se någon fortsättning på det (sikten skydd av horisonten).

K: Det stod precis stilla i flera minuter. Ja, den längsta tiden vi såg det stod det stilla. Birgitta gick ner i undervåningen. Då skrek jag: Nu måste du titta! Nu vänder det på sig! Det liksom lade sig sakta ner åt vänster och det tog kanske en halv minut. Sedan började det röra sig sakta, precis rakt mot öster (i riktning från observatörerna). Jag kunde följa det så långt bort, att jag såg det skymta ibland trädtopparna. Det ändrade inte utseende på hela tiden. Vi tog ingen tid men hela observationstiden varade kanske en kvart.

K: När det hade försvunnit kunde man på samma plats där det befunnit sig, se liksom en slöja på himlen.

B: Men den var mycket större än föremålet hade varit. Det såg ut som en molnslöja.

K: Den var så tunn, att hade man inte sett efter speciellt, hade man kanske inte observerat något.

Storleken på föremålet var ungefär som månen när den syns under dagen och är halv. Den familj som bor i huset ovanför vilket objektet syntes, hade varit ute klockan 6 på morgonen för att titta på ett mystiskt svart djur som skuttade och som de aldrig sett förut. De hade inte observerat något på himlen men huset ligger emellertid så nära skogskanten att man kan förmoda att sikten skyddes av skogen.

Rapport nr 2.

Olle Eriksson var på väg i bil från Karlstad till Karlskoga och klockan var strax före 6 på morgonen den 1 oktober. Strax före vägkorset utanför Skattkärr såg han plötsligt till vänster ut genom sin vindruta något som liknade en kondensstrimma efter ett jetplan. Han hade förmodligen inte ägnat någon ytterligare uppmärksamhet åt detta, om det inte varit så att kondensstrimman verkade alldeles för stor och befinna sig alltför högt upp på himlen. Inte heller syntes någon liten ljusprick i änden (flygplanet).

Kondensstrimman var ullig och hade en rödaktig färg i soluppgången. Dess läge när Olle såg den första gången var nästan parallellt med horisonten med en svag lutning neråt. Den förflyttade sig i samma riktning som den lutade och sjönk hela tiden mot horisonten. Ibland, där skogen står nära vägkanten, skymdes sikten och för var gång föraren hade fritt fält märkte han hur den förflyttat sig ytterligare en bit framåt och hur lutningen neråt ökat. Han såg också hur strimman krympte hela tiden på längden ju närmare horisonten den kom. Så småningom vred sig kondensröken så att den stod vertikalt.

Ungefär vid Kroksvik såg Olle kondensstrimman för sista gången. Den hade då krympt till en oval (linsform) och lutade omkring 45° åt motsatt håll mot tidigare. Den hade också sjunkit kraftigt och befann sig nu nära horisonten. Linsformationen lyste kraftigt. Observationen tog cirka 15 minuter.

Rapport nr 3.

Den tredje rapporten kommer från Karlskoga, där Elvi och Elon Ström mellan kl. 6-6.30 sitter och äter frukost i sin lägenhet på näst högsta våningen i ett av höghusen i Örncenter. Köksfönstret vetter mot Rävåsskolan, dvs mot nordost. Elvi ser av en händelse genom fönstret något som blänker och far iväg snett uppåt på himlen i riktning från dem och lämnar efter sig en underlig strimma. Hon är säker på att det inte är ett flygplan att döma av formen på kondensstrimman. Den här är "ullig" och helt olik den som blir efter flygplan.

Himlen var klar och blå, utan moln, men ej direkt solsken. Observationstiden var kort, ett par tiotal sekunder.

(Första och andra rapporten är förkortade avskrifter från bandade intervjuer).

KLIPPT OCH SKURET

av J

791106

UFO-HÄST (ur Saxon nr 31, 1979)

På kritåsen Bratton Down i Wiltshire finns en häst som är 120 meter mellan mule och ävans. Avbilden av hästen är en kvarleva från forntiden, men hur skulle man kunna göra en sån sak på forntiden? Klart är i alla fall att den som högg ut hästen fick en hel del arbete!

Ingen vet riktigt hur den hamnat där, men en massa teorier har lagts fram. I den närbelägna staden Warminster har en del invånare en speciell teori: I trakten har det nämligen inträffat en hel del UFO-fall, så de påstår att hästen i själva verket är en landningsbana. JS

TELEGRAMSBOKEN

DEN 18 SEPTEMBER ONKRA KL 21.00 SAG TRE PERSONER I NJO HUR ETT VIGGEN-PLAN PÅ LAG HÖJD JAGADE ETT RÖDLYSAND KLOT. PLANET HANÖVRERADE I 90 GRADERS-SVÄNGAR OCH STÄLLDE FLYG-ERNA I UTAN EN CHANS ATT NINNA NED. INGEN AV FLYGLOTTILJ- AKTUELLA TIDEN. * * * * *

TELEGRAM * * * * *

I MÖST KOMMER DEN VILKÄNDE JOURNALISTEN OCH FÖRFATTAREN EUGENE SEMITJOV UT MED EN NY BOK SOM HETER "MELLAN DRÖM OCH VERKLIGHET". (RAPPORT FRÅN DEN INRE RYMDEN). I DEN NYA BOKEN KOMMER SEMITJOV ATT LÄMNA DEN YTTRE RYMDEN OCH BEGE SIG IN I MYNISKORNAS OKÄNDA INRE. BOKEN KOMMER ATT TA UPP PÅ 1-PENONEN. * * * * *

Fågelmanniska lösa i USA (ur Saxon nr 31, 1979)

I den lilla staden Point Pleasant i West Virginia, USA har befolkningen levit i skräck sedan 1966. Anledningen är en varelse som ser ut som en människas och fågel och som vid flera tillfällen attackerat människor. Mellan 1966 och 1968 bedrev New York-journalisten John A. Keel en mycket noggrann undersökning om "Mothman", som man kallar varelsen. Efter att ha intervjuat ca 1000 vittnen utgav han 1975 boken "The Mothman Prophecies" - Mothmans förutsägelse. 1971 slutade "Mothmans" terrorisering av staden, men 1978 började han igen.

Den 14 september jagades 4 personer på utfartsvägarna från staden. Trots att föraren, Roger Scarberry, höll 130 km/tim "hängde Mothman med strax framför bilen". Med sina stora rödlysande ögon chockade han en kvinnlig passagerare. Mothman har nu blivit något av en turistattraktion i USA. Men invånarna i Point Pleasant tycker säkert inte att det är roligt, om det nu är en "fågelmanniska" och inte inbillning. JS

Satellit på väg att störta mot jorden

WASHINGTON (AP) Pegasus 2, en amerikansk satellit på 10,4 ton, väntas ur sin omlopps bana och störta i jordens atmosfär natten till söndagen.

Merparten av Pegasus väntas brinna upp i atmosfären, men omkring 750 kilo kan tänkas falla till jorden i ett 20 mil brett och 350 mil långt område. Exakt var och när blir inte känt i förväg.

GT 791102

ÄNNU EN MÅNE. Forskare i USA har vid granskning av foton från rymdsonden Voyager-2 upptäckt ännu en måne kring planeten Jupiter. Denna den fjortonde Jupiter-månen uppges ha en diameter på mellan 28 och 40 km. (TT-DPA)

NA 791023

USA: Satelliten Pegasus åter efter tio år

WASHINGTON (TT-Reuter). Den amerikanska satelliten Pegasus II föll i lördags kväll ned i Atlanten. Vrakdelarna spred sig över ett 100 kilometer brett och 2500 kilometer långt område nordväst om ön Ascension i Atlanten. Pegasus II skickades ut i rymden 1965. Den tio ton tunga satelliten fungerade i tio år.

SvD 791105